Auca de Caterina Albert (1869-1966)

Àlies Víctor Català, que sabia de narrar.

1. Mil vuit-cents seixanta-nou,
Caterina fa enrenou.

2. A l'Escala, a l'Empordà
on la vida passarà.

3. És una nena eixerida
que llegeix fora de mida.

4. Escriu, pinta amb molt de tacte,
i en tot és autodidacta.

5. Fa poemes i teatre
i per res no es deixa abatre

6. En els Jocs d' Olot commou
amb el vers d' El llibre nou.

7. I també amb La infanticida.
obra dura i atrevida.

8. El cant dels mesos publica
i amb pseudònim l'embolica.

9. Qui és Víctor Català?
Tots ho volen esbrinar.

10. Escriu els Drames rurals,
dotze contes colossals.

11. Molt dramàtics, gens festius,
que sorprenen morts i vius

12. Des del seu amagatall
es carteja amb Maragall.

13. I li diu, amb molt d'encert:
"Sóc la Caterina Albert."

14. Dona ferma i independent
que amb la ploma és molt punyent.

15. Viu de renda i sols escriu,
del que veu, el més ombriu.

16. La revista «Joventut»
li encarrega «Solitud».

17. La més bella i gran novel·la,
que complau la clientela.

18. Amb misteris de muntanya,
Pastor, Ànima, maranya...

19. ... festa, plor, mal i bondat
i una immensa soledat,

20. ...on la Mila insatisfeta
viurà la seva desfeta.

21. Per no perdre ni una estona
posa pis a Barcelona.

22. Caires vius i les «Ombrívoles»
aspres són i baronívoles.

23. Fetes amb cru realisme
amb tocs de naturalisme.

24. Amb la família Sitjar
van a Europa, a viatjar.

25. I malgrat que els noucentistes
fan la guitza als ruralistes,

26. ... «Solitud» han llorejat
amb el premi Fastenrath.

27. Se'n fan moltes traduccions
i arriba a tots els racons.

28. Col·labora amb l'Acadèmia
que s'oposa, amb gran comèdia,

29. A la nova ortografia,
com en Fabra l'escrivia.

30. També consta en el annals
presidint els Jocs Florals.

31. I tot i que no surt mai
l'any disset és al Desmai.

32. L'any següent fa una novel·la.
ciutadana que duu tela.

33. És «Un film o 3.000 metres».
en què sobren moltes lletres.

34. Sense massa goig ni pena
també escriu Mare Balena.

35. L'any mil nou-cents vint-i-tres
Bones Lletres l'han admès.

36. Poques dones escriptores
n'han estat mereixedores.

37. Els anys trenta, sense fums,
va i publica «Contrallums».

38. Que són contes per llegir
com La pua del rampí.

39. Se li mor la seva mare
i això sí que l'aclapara.

40. Es reclou a l'Empordà.
Poc després la guerra hi ha.

41. Entre bregues i desori
viu tot aquell purgatori.

42. Quan s'acaba, quin descans!
Però ja res no és com abans.

43. Amb vuitanta anys ben resolta
va i publica «Vida mòlta»,

44. ...on hi ha contes com Lenín,
que és un gos que val per vint.

45. I un cop més alça la veu
Quan publica «Jubileu».

46. Fins que l'any seixanta-sis
Tina Albert i Paradís

47. ..deixa amics, deixa companys
gairebé quan té cent anys.

48. I és que ella era una "rara avis"
diuen crítics vells i savis.

Joan Vilamala, 2001

La paret de les auques - http://www.auques.cat - Jordi Fons, Joan Vilamala